

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 4. De eligenda sepultura

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

plaris, quam conciliat pia vita, quies mentis, sacramentorum devota susceptio resignatio morientis.

Articulus Quartus.

De eligenda Sepultura.

1. **E**lectio Sepulturæ fuit omni tempore libera morienti, ita *Concil. Lateranens: sub Alexand: 3. de finivit ex Paschali 2. parte 43. Tit: de Sepulturis c. 1. Volumus* (inquit) *ac juxta Canonum sententiam nobis probabile videtur, ut sicut morienti conceditur rerum suarum judicium facere, quocunq; loco sibi placuerit, sic nimirum justum est, sui corporis licentiam habere, eligendi sepulturam, in quocunq; loco voluntas extiterit, sive in Monasterijs, sive in alijs locis.*

2. Sæpenumero ab antiquo fideles eligebant sepulturam apud Religiosos, aut etiam eis ibidem decernebatur, ob illorum orationes, ita *Concil. Triburiense sub formoso Papa c. 1. 5. de sepultura mortuorum. Expectet eum* (inquit) *terra sepultura sue, quo Canonorum aut Monachorum sive sancti*

sancti

sanctimonialium congregatio sancta communiter degit, ut eorum orationibus iudicis suo commendatus occurrat, & remissionem delictorum quam meritis non obtinet, eorum intercessionibus percipiat.

3. Ne tamen Ecclesiæ parochiales ex electione promiscua sepulturarum, in Ecclesijs sive cæmeterijs Religiosorum detrimentum nimium paterentur, summi Pontifices & Concilia certa jura taxarunt, quæ penderentur Ecclesiæ, de cuius jurisdictione corpora assumuntur, nimirum quartam funeralium. Quia vero de modis sepulturæ, funeris, ac ipsa quarta funerali, variæ disputationes in dies exurgebant. *Pius V. ex motu proprio, qui incipit: ad hoc nos Deus. Dato Romæ 23. Septemb. An. 1571. Pontificatus anno 6. volens imponere finem omnibus litigijs decernit r. fratres posse quæcunq; corpora defunctorum, qui se in eorum Ecclesijs sepeliri ordinaverint, vel si à defunctorum heredibus, sive curam funeris habentibus vocati fuerint, ipsorum fratrum cruce elevata, etiam sine canonicorum nec non curatorum, vel aliorum presbyterorum*
inter-

interuentu, ex ipsorum defunctorum domibus levare, eaq³ accipere & associare, ac ad ipsorum fratrum Ecclesias directe deferre, & in eorum Ecclesijs, non tamen tempore interdicti, sepelire, salvo dumtaxat jure Parochiali, nec fratres ipsos ad alterius cujusvis contrariae consuetudinis usus, sive moris observationem teneri, vel super praemissis à quoquam quavis auctoritate molestari vel perturbari possint & debeant.

2. Ne esset quaestio de jure Parochiali: Quartam autem (inquit) funeralium quo ad domus, sive conventus & Monasteria. Ipsius ordinis, tempore dicti Concilij Tridentini ante 40. annos fundata & erecta & ratione illorum, ubi consuetudo illam solvendi tantum extitit, ac de cereis & alijs, qua deferuntur juxta Cadaver dum ad sepulturam deferretur, non autem de alijs quibusvis, eisdem fratribus sive monialibus aut eorum domibus, conventibus, Monasterijs, locis etiã pro funeris, sive anniversarij, aut missarum celebratione donatis, legatis sive alias quomodolibet largitis. Ubi duae quartae forsan solvi consueverint, una Parochiali Ecclesia, alia

alia

alia vero Episcopo aut collegiata Ecclesia, sive
 Canonicis & Capitulo ejusdem, una tantum,
 scilicet Episcopo: ubi vero consuetudo illam
 solvendi non fuit, sive domus, Conventus &
 Monasteria dictorum Fratrum & Monia-
 lium post 40. annos erecta sive fundata fue-
 rint, nequaquam nec ullo modo solvere seu
 tradere: omnem aliam premissis consuetu-
 dinem, sive morem harum serie cassantes &
 extinguentes, ac omnibus & singulis quorum
 interest perpetuum silentium imponentes.

Quod spectat ad funus & officia divina
 se positis pactis singularibus, varia resolu-
 tiones à S. Congregatione emanarunt, qua-
 rum hic duæ subjiciuntur, coram Camera
 Apostolicæ Generali auditore 1640. die
 6. Junij verificatæ.

1. Prima est de die 27. Novembris 1638.
 sequentis tenoris. *Sacra rituum congre-
 gatio juxta alias resoluta respondit: officium
 super Cadaveribus in Ecclesijs Regularium,
 spectare & pertinere ad ipsos Regulares, non
 autem ad Curatos defunctorum, & ita im-
 posterum servari mandavit, non obstante
 contraria consuetudine.*

Secun-

Secunda est de die 14. Januarij 1639. tenoris sequentis: S. Congregatio Cardinalium negotijs Episcoporum & Regularium preposita censuit, defunctorum cadavera sepelienda, ab adibus defunctorum ad eorundem Fratrum Ecclesias recto tramite deferri posse, monito tamen & requisito & expectato proprio defunctorum Parocho, à quo benedictionem & ultimum vale recipere possint: quo venire expresse recusante, possint iidem fratres, etiam ipso invito cadavera ad suas Ecclesias transportare: consanguinei vero talium defunctorum illis parentare, in Parochialibus & alijs presbyterorum Ecclesijs, compelli nullo modo possint. Si que vero immemorabilis consuetudo in contrarium super premissis existere pretendatur, legitime probetur, & interim presens decretum ad unguem servetur, pro ut eadem S. Congregatio servari mandavit Romæ 14. Januarij 1639.

Articulus Quintus.

De Necessarijs homini Morienti pro via.

I. **T**Ria sunt homini in via ad patriam necessaria: Secura mens per Sacramenta

menta